

Obešeni je bil bos, na tleh je bila izpraznjena steklenica žganja in okrvavljena sekira. Na prvi pogled je bilo jasno, da gre za zločin. Neznanci so Štefana pobili s sekiro in ga nato mrtvega obesili. Natančnejša preiskava pa je dognala, da gre v tem slučaju za samomor. Štefan se je najprej omamila z žganjem, nato je sezul čevlje, da je lažje splezal na drevo. Ko je imel že vrv okoli vratu, si je sam prizadjal s sekiro na glavi smrtonosne rane. Onesveščen je padel z drevesa in obvisel za zanjko na veji. Gospodarske stiske so gnale kmeta v obupno dejanje.

Strel v trebuh je dobil v neki krčmi v Račah delavec Friderik Velec. Težko ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Zabodljaj v prsa. Z nožem je bil zaboden v prsa in hrbet Franc Šramel iz Starosincev pri Cirkovcah. Ranjeni je po poklicu kolar in vojni invalid.

Pod vlak. Z odrezano glavo so našli na progi med postajama Pragersko in Sl. Bistrica moško truplo. Komisija je spoznala v nesrečniku 34 letnega Matveža Polanec, blagajnika tovarne blagajne na Pragerskem. Končal si je sam življenje 5. novembra.

Gospodarsko poslopje pogorelo. V Zlatoličju pri St. Janžu na Dravskem polju je zgorelo 6. novembra popoldne gospodarsko poslopje posestnika in kolarja Ivana Pišeka. Škoda cenijo na 80.000 Din.

Požarna nesreča. Pri Sv. Duhu na Stari gori je izbruhnil v noči ogenj pri posestniku Francu Kranjc. Požar je uničil gospodarsko poslopje, hišo, prešo, 9 sodov vina, jabolčnico in še razne druge predmete. Škoda je cenjena na 40.000 Din, zavarovalnina pa znaša le 5000 Din. Obstoja sum na požig.

Kozolec je pogorel na Vse svetnike zvečer posestniku Jožetu Fonde v Trnovi vasi pri Gomilskem. Gre za požigalčevo roko. Škoda znaša 30.000 Din.

Na dan Vseh svetnikov so ga ubili. V Sromljah pri Brežicah se je zgodil na dan Vseh svetnikov krvav slučaj, ki je vreden najstrožje obsodbe in kaže na podivjanost mladine. V Sromlje je prišlo na omenjeni praznik popoldne poleg mirnih župljanov tudi več fantov iz sosednjih vasi, ki so bili pijani. Začeli so pretep v bližini krčme Suša. Pretepače je miril 28 letni posestniški sin Josip Černoš iz Curnovca. Fantje so ga tako obdelali, da je še isti dan umrl na poškodbah. Kot ubijalca sta osumljena: 21 letni Martin Ban in 19 letni Anton Čizelj, oba iz Zgornje Pohnance.

Domačija pogorela. V nedeljo 1. novembra zjutraj je do tal pogorela domačija posestnice Julijane Vodusek v St. Jurju pod Donačko goro. Hiše niso mogli rešiti, ker so bili ljudje pri službi božji in še v vasi kot varuhi ostali ljudje niso mogli gasiti radi pomanjkanja vode.

Roparski napad. 60 letni posestnik Janez Godec iz Trebeljevega je prodal les in se je podal z izkupičkom v krčmo k Dinklu v Gostinci pri Litiji. Starec je bil dobre volje in povabil k sebi na jed. In pijačo necega slučajno v gostilni se nahajajočega moškega. Codec je zapu-

NEGOVANJE LEPOTE.

na medicinsko-kozmetični podlagi, to je nova smer, ki je res dobra, če se za to uporabljajo pripomočki, katerim z medicinske strani ni prigovora, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Za v naprej poslanih 40 Din 2 lončka brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska Banovina. Fl. 4.

stil krčmo in kresal proti domu, neznanec, katerega je prej gostil, mu je sledil in navalil nanj na samoti z železno palico. Z udarci po glavi je Godca onesvestil, mu pobral ves denar in ga še zvalil v potok Gostinco. Ropar se je nato vrnil nazaj v prejšnjo krčmo, kjer je še pil in nato izginil. Staremu Godcu je pomagala mrzla voda do zavesti. Vstal je, se vrnil v Gostinco, kjer je povedal krčmarju o napadu. Začel se je pogon za napadalcem, a brez uspeha. Kmalu za tem pa so prijeli orožniki iz Velike Štange sumljivega človeka, v katerem so prepoznali v Gostinci napadalca. Aretirani je 27 letni Jernej Kalar iz Device Marije v Polju. Osumljenec je tajil napad.

Velika avtomobilska nesreča. Ob lesenem mostu na Prulah v Ljubljani se je zgodila 6. novembra zjutraj velika avtomobilska nesreča. Vojaški tovorni avto, na katerem je bilo 7 vojakov in vojaški šofer, je zavezil na mostu v leseno ograjo, jo podrl in padel čez obzidje 6 m globoko v jarek. Pri padcu se je eden vojakov ubil, drugi pa so poškodovani težje ter lažje.

Del hotela pogorel. Dne 2. novembra je zgorel na Bledu zadnji — leseni del hotela Zaki. Požar, ki je bil podtaknjen, je povzročil 150.000 Din škode.

Gramoz ga je zasul. Dne 2. novembra je gramoz smrtno zasul v Umekovem kamnolomu v Podgori pri Tržišču 23 letnega Alojzija Majcen iz Vrhka.

Vlom. Vlomilec je obiskal stanovanje cestnega mojstra Jenka ob cesti od Novega mesta proti Grmu. Uzmovič je napravil škode za 5000 Din.

Umor. Dne 3. novembra so našli pod Rožnikom pri Ljubljani ustreljenega iz revolverja 38 letnega uradnika Antona Juha. Žrtev umora je bila napadena iz nenada in je vzrok krvavega dejanja povsem zavit v temo. Morilec ni izropal Juha, ampak mu je pustil vse nedotaknjeno.

Največji most v naši državi. Te dni je komisija prometnega ministrstva kolavdirala novi pančevski most, ki je dograjen. Ta most je največji na Balkanu in eden največjih v Evropi. Profesor tehniške fakultete v Beogradu Mičič je imenoval novi most »epohalno zgradbo«. Pančevski most je dolg 1260 metr. Za njegovo jekleno konstrukcijo so porabili 20 milijonov kg jekla. Za temelje in strebrovje so porabili dva in pol milijona kg železa in 100.000 kubičnih metrov betona. Širok je most 11 metrov. Ta širina bo za sedaj zadostovala za cestni in železn. promet. Če se bo pa

Okrožni zdravnik.

Dr. Aleksej Novošeljsky

se je preselil iz Muretine v svojo vilo pri Sv. Marjeti nižje Ptuja pri Moškanjcih ter zopet redno ordinira za splošno medicino in zobozdravništvo.

pozneje pokazalo, da je treba most razširiti, ga bodo lahko razširili do 20 in pol metra širine. Železniška proga bo tekla iz mosta proti Pančevu po nasipu, ki bo 12 in pol km dolg. Drugi nasip bo pa za cesto. Sodijo, da bodo vsa ta dela končana do konca leta 1932, najkasneje pa do spomladi leta 1933. Od tedaj dalje bo Beograd na suhem zvezan s Pančevim in z vsem Banatom. Vezala ga bo lepa cesta in železnica.

Nov uspeh znanosti. Eden od najnevarnejših neprijateljev zob je kamen. Prizadevali so si že leta, najti uspešno sredstvo za njegovo odpravo, ker običajni način mehanične odstranitve zobnega kamna povzroča čisto bolečine, a v vsakem slučaju izgubo časa. Razskovalcu dr. Braunlichu se je posrečilo, najti v sulfocinoleatu novo sredstvo, katero ne odstrani samo zobni kamen, temveč prepreči tudi tvoritev novih plasti. To sredstvo vsebuje sedaj davno preizkušeni in splošno priljubljeni Sargov Kalodont. S tem je vsakomu, ki uporablja Sargov Kalodont možno, odpraviti zobni kamen na najuspešnejši in najudobnejši način brez vsake nevarnosti, da bi se s tem le malo škodovalo zobom.

Stara resnica je, da kdor veliko prodaja, mora tudi veliko kupiti. Kdor veliko kupuje, poceni kupuje, kdor pa poceni kupuje, tudi poceni prodaj. Tega se ne zavedajo oni, ki trošijo razne govorice, da Trgovski dom Stermecki poceni prodaja. To podjetje veliko kupi, kupi poceni in poceni prodaja. To je resnica. 1602

Zopet došlo novo blago po nepričakovano nizkih cenah. Oglejte si pred nakupom v **Trpinovem Bazarju, Maribor, Vetrinjska 15. 376**

*

Milijonska dedščina.

Ze leta je živel v Cincinnati v Ameriki star pohabljenec Henrick Mill v majhni ter zapuščeni kočuri. Nikdo se ni zmenil za siromaka. Henrick Mill je bil svoj čas iskalec zlata v Alaski in so nekdanj govorili, da je bil odkril zelo bogato zlato žilo. Te govorice so pa utih-nile, ko je živel Mill tako skromno življenje in se je ognil po možnosti vsakemu človeku.

Pred nedavnim je začel mož bolehati in se je preselil v mestno ubožnico. Tudi tukaj je ostal osamljen, redkobeseden in tovariši so se trudili zastoj, da bi ga bili zapletli v kak pogovor.

Lepega dne je spoznal Mill na sprehedu mlado prodajalko cigaret, ki je bila zaposlena v kinu. Majhna Ethel Holley je imela usmiljenje s skromnim starcem, ki se ji je zdel tako nesrečen ter čisto sam na tem ljubem svetu. Rodilo se je prijateljstvo med dvema človekoma, ki sta bila popolnoma različna po starosti ter značaju. Ethel je kazala napram starcu pazljivost in je čutila z njegovo usodo.

Preteklo je eno leto. Necega večera, ko je posetila Ethel siromaka v sirotišnici in mu je prinesla cvetlice, jej je razodel, da jej hoče zapustiti celo svoje premoženje. Deklica se je smehljala tem zmedenim besedam, ker je bila prepričana, da je njen varovanec beraško ubog. Mill ni posedal niti koščeka papirja. Potegnil je z levega rokava na srajci papirnato manšeto in je napisal na njo z nalivnim peresom oporočko, v kateri je označil usmiljeno in dobrosrčno Ethel Holley kot edino dedinjo. Na manšeti je navedel tudi naslov ban-

ke, v kateri je imel naložene svoje prihranke.

Ginjena in razposajena je sprejela Ethel čudni dokument, v kojega istino itak ni verovala. Kmalu za tem je Mill težko zbolel. Tudi v bolezni je bila prodajalka cigaret edino bitje, ki se je brigalo zanj. Stari Mill je umrl, a je še pred smrtjo zabičal deklici, naj poišče označeno banko. Ethel je spremila starčka tudi na zadnji poti in na prigovarjanje staršev poiskala banko, ker jo je pregovorila mati, češ, če je posedal berač le 10 dolarjev prihranka, dobro je.

Ko je pa imenovala na banki ime Henrika Mill, so jo takoj odvedli k ravnatelju. Temu je predala na manšeti napisani testament. Ravnatelj jo je prosil, naj mu prepusti proti potrdilu za 24 ur dokument. Drugi dan je zvedela, da je podedovala eden in pol milijona dolarjev.

Vest o milijonski dedščini je buknila v javnost in takoj so se oglasile množice sorodnikov, ki se za pokojnika nikdar niti zmenile niso. Vsa sredstva so bila preizkušena, da bi bila deklica ob dedščino, a pravica je le ostala na strani Samaritanke. Ethel je dobila pravdo in je danes dolarska milijonarka.

*

Izjava.

Zloba nikdar ne počiva. In zlobne osebe so razširile in še razširjajo v javnosti vest, da je Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru raznim dolžnikom odpovedala z 8. novembrom t. l. 10% posojila, oziroma celo posojilo, če gredo volit.

V svoji zlobnosti so ti obrekovalci šli tako daleč, da so te in enake vesti o Spodnještajerski ljudski posojilnici z

To je edini pravi način pranja. Tako postane perilo lepše in čisteje.

Persil varuje perilo!

zlobnim namenom ovadili celo žandarmeriji.

Izjavljamo, da Spodnještajerska ljudska posojilnica sploh nikomur ni odpovedala posojila in ga tudi ne misli odpovedati, da celo niti plačila amortizacijskih obrokov od dolžnikov, ne zahteva, ker je tako silno pomanjkanje denarja med ljudmi, da niti obresti ne morejo plačevati. Prosimo nujno, da se nam takoj naznani vsakogar, ki bi razširjal zgoraj omenjene laži o Spodnještajerski ljudski posojilnici, ki bo nesramne obrekovalce brez usmiljenja izročila sodišču.

Maribor, dne 6. novembra 1931.

Za Spodnještajersko ljudsko posojilnico v Mariboru:

Dr. Anton Jerovšek, načelnik.

Jožef Trafenik, član načelstva in ravnatelj.

Poročilo o gibanju hmeljske kupčije.

Od našega zadnjega poročila je vnovič oživela hmeljska kupčija. Čez 1000 starih stotov hmelja je prišlo do druge ro-

ke, in sicer po cenah od 6—7 Din za kg. Pri hmeljarjih se nahajajoča, neprodana zaloga hmelja se cení na približno 1000 starih stotov. V javni oznamovalnici za hmelj se je do danes signiralo 2290 bal po 150 kg.

*

Kotnik Zorko:

Vlasi s poučnega potovanja živinorejcev v Avstrijo.

Ze meseca julija sem čital v listih oglas slovenjgraškega kmetijskega odbora, v katerem le-ta vabi živinorejce iz slovenjgraškega prevalskega, marenberškega in gornjegraškega okraja, da bi se v čim večjem številu priglasili za ekskurzijo v kraje, kjer redijo marijadvorsko pasmo.

Ker pa nisem živinorejec, ekskurzije pa sem se vendarle želel udeležiti, sem vprašal gosp. sreskega referenta Werniga, ki je bil duša te zamisli, če vzamejo tudi mene zraven. Po pozitivnem odgovoru sem se takoj priglasil in bil tudi sprejet.

Soia za skopuha.

Neki skopuh je slišal, da živi v mestu I. štedljiv mož, pri katerem se lahko vsakdo, če je sam še tako skop, marsikaj nauči. Zato ga je poiskal.

»Pozdravljen«, mu je rekel nadskopuh, »takoj pojdeva na trg, da kaj nakupiva za kosilo.«

Vprašal je peka: »A imate dober kruh?«

Pek je odgovoril: »O ja, svež je in skoro tak kakor surovo maslo.«

Tedaj je menil skopuh: »Torej bom rajši kupil surovo maslo, ker je po Vaših hesedah boljši od kruha.«

Pri prodajalcu surovega masla je stavil isto vprašanje in je dobil za odgovor: »Da,

Fr. Ks. Meško:

Črna smrt.

»Pa dajmo, pijmo! Tako vsaj pozabimo nevarnosti. In mirneje gremo smrti nasproti.«

Pa so se krčme polnile. Razni godci, že stari znanci v mestnih pivnicah, a razni tudi do sedaj neznanzi muziki, slabi v svoji umetnosti, a mogočni v govorjenju in zabavljanju, odlični mojstri v pitju, so takoj porabili to priliko. V vse gostilne so silili. In vsepovsodi se je razlegal vrišč in krik, ubrano in neubrano petje, divje ukanje. Kakor bi bil ves svet zblaznel, je plesalo vse, stari in mladi, polpijani in povsem pijani.

Bili so hudi časi!

V začetku je pač mestno vojaštvo prišlo v to, v ono gostilno, kjer so razgrajali že prehudo.

»V imenu gosposke: mir in narazen, ljudje!«

Čudeče se oči so merile vojake. A čez trenutke se je začudenje sprevrglo v nevoljo, v zasmeh, jezo, očiten upor.

»V imenu gosposke? Ako ima gosposka tako moč, naj zapove kugi, da iz mesta izgine. Pa bomo tudi mi v svoje domove izginili.«

Zaman je mirila gosposka tudi zlepa. Brez koristi, brez uspeha so razsodnejši meščani svarili in prosili. Vse spoštovanje do oblasti je ob grozotah smrti ginilo. Vse vezi so se rahljale: vezi med starši in otroki, med brati in sestrami, med možem in ženo. Skoro vsak je hodil zdaj svojo pot, misleč samo kako bi vseobčni pogubi utekel.

Bili so hudi časi.

A včasih je divji hrušč v kaki beznici zdajci utihnil, v ti, v oni ulici je zavladal nenavadno čuden, nenaraven mir. Če je kdo sredi ulice od nevidne morilke vržen pal nenadoma na tla, je vse v ulici zdajci onemelo. Če je kdo v krčmi sredi glasne pesmi kar utihnil, s klopi zdrknil; če se je kdo sredi plesa opotekel in se zgrudil: tedaj so vsi obrazi prebledeli. Pravkar še plameneča lica plesalk so posinjela. Iz vročih, vabljivo vabečih mehkih usten je splahnela zadnja kapljica krvi. Iz oči vseh je strmela, molče kričala divja groza: »Ali pograbi tudi mene?« Razpršili so se kakor piščeta, če sovražna roka kamen med nje vrže, enega do smrti zadene.

Bil je resen, svarilen zgled.

Dasi so mnogi, ko so se oledenosti prvega strahu otresli, začeli spet piti, peti, plesati, noretiti, so se drugi po trenutkih tiste pijane omamnosti bridko zavedli: »Nevaren je čas, smrt je blizu!« In so